

నానారాజు కండ్లపేట్

కండుపేడు

నానారాజు కండ్లపేట్
G.వి.శ్యామాధరి - P.వి.కాశరావు, P.సుధాకరరెడ్డి

తారాగణం

కాంతారావు

రాజనాల

రాజబాబు

సత్యనారాయణ

ప్రభాకరరెడ్డి

ధూళిపాళ

కాశీనాథతాత

మోదుకూరి సత్యం

శ్రీకాంత్

పి. జె. శర్మ

రాజారెడ్డి

అశోక్ కుమార్

X డేప్

శ్యామలరావు

రాజశ్రీ

విజయలలిత

విజయశ్రీ

మీనాకుమారి

జూనియర్ శ్రీరంజని

మాస్టర్ రాజా

మాస్టర్ సత్యం

ఉ క్కు పి డు గు

♦ కథా సంగ్రహము ♦

కళింగపుర యువరాజైన వసంతరాయుల జన్మదినోత్సవం జరుగుతుండగా శత్రురాజైన భుజంగ భూపతి దండెత్తివచ్చి, మహారాజునూ, మహామంత్రిని సంహరించి రాజ్యాన్ని స్వాధీనం చేసుకుంటాడు. రెండవ కుమారుడైన వసంతరాయులను తీసుకొని మహారాణి— పెద్ద కుమారుడైన మార్తాండ రాయులను తీసుకొని దుర్గాదాసనే అంగరక్షకుడూ అక్కడ్నించి తప్పించుకుంటారు.

భుజంగ భూపతికి ఒక అడపిల్ల పుడుతుంది. ఆమెను పెళ్లి చేసుకునే వ్యక్తిద్వారా తనకు మరణం కలుగుతుందని జ్యోతిష్కులు చెప్పగానే, ఆ పసికందును ఒక ప్రత్యేక భవనంలో పెట్టి పెంచమంటాడు భుజంగుడు.

హరిచరణుడనే మహర్షి ఆశ్రయంలో వసంతరాయలూ, దుర్గాదాసు వద్ద మార్తాండ రాయలూ, పెరిగి పెద్దవాళ్లవుతారు. సకల శస్త్రాస్త్ర విద్యలు నేర్చుకుంటారు.

సముద్ర మధ్యంలో భైరవ ద్వీపంలో — జ్వాలా భైరవుడనే మాంత్రికుడు అణిమాద్యష్ట సిద్ధులకోసం భైరవిని ఉపాసిస్తాడు. దేవి ఆనతిప్రకారం తల్లి పాలెరుగని తరుణిని, (భుజంగుని కుమార్తె పద్మావతీ దేవిని) తీసుకువస్తాండగా — కాళీ ఆలయానికి వెళ్లి అద్భుత ఖడ్గాన్ని తెస్తూన్న వసంతుడు అడ్డుకొని, మాంత్రికుని చెయ్యి నరికి రాకుమారిని రక్షిస్తాడు. ఆ పరిచయం క్రమంగా ప్రణయంగా మారుతుంది.

ఆకతాయిగా తిరుగుతూ అల్లరి పనులు చేసే మార్తాండునికి మల్లి అనే పళ్లు అమ్మకునే పిల్ల తారసపడుతుంది. మార్తాండుడి మనసు మార్చి అతణ్ణి సన్మార్గునిగా చేస్తుంది. కోటలో కొలువు సంపాదించుకుంటానని మార్తాండుడు నగరానికి బయలు దేరతాడు.

భైరవిద్వారా వసంతుడు సామాన్యుడు కాడని, అపురూపమైన నాగశేఖ అతని హస్తమందున్నందువల్ల ఆ చిన్నవానిద్వారా తల్లి

పాలెరుగని తరుణిని, నాగ కన్యనూ తీసుకురావాలని తెలుసుకున్న మాంత్రికుడు తత్ప్రియత్నంలో వుంటాడు.

కోటకు వెళ్తున్న మార్తాండుణ్ణి ఒక అడవి మృగం బారినుండి కాపాడి తన తల్లి వద్దకు తీసుకు వస్తాడు వసంతుడు. తన బిడ్డడే అని తెలుసుకోలేని మహారాణి శాంతిమతీదేవి మార్తాండుణ్ణి ఆదరించి, అన్నంపెట్టి దీవించి పంపిసూంది.

అద్వితీయమైన బలపరాక్రమాలతో, తనను కాపాడిన మార్తాండు రాయలను సేనానిగా నియమిస్తాడు — భుజంగ భూపతి.

కాళీమాత ఆనుగ్రహించిన ఖడ్గాన్ని మంత్రపూరితం చేస్తానని, అందుకు ఎన్ని పనులున్నావైకుంఠ ఏకాదశినాడు తన వద్దకు రమ్మని వసంతుడిని ఆదేశించి దేవి ఆలయానికి వెళ్తాడు హరిచరణుడు.

రాకుమారి జన్మదినోత్సవమునాడు ఆమెను కలుసుకుందుకు అంతః పురానికి వెళ్లిన వసంతుడు రాజాజ్ఞ ప్రకారం మార్తాండునిచే బంధించబడతాడు. కాని వసంతుని చెలికొండైన మర్దనం రాకుమారి సహాయంతో వసంతుడిని విడుదలచేస్తాడు.

మరునాడే వైకుంఠఏకాదశి. వసంతుడు హరిచరణుని వద్దకు వెళ్తాడు. గురువుతో బాటు తానూ దీక్షలో కూర్చుంటాడు.

ఇదంతా “అగోచరలోచనని”ద్వారా తెలుసుకున్న మాంత్రికుడు ఒకతంత్రం పన్నుతాడు. వసంతుని రూపంలో వెళ్లి అడ్డవచ్చిన మార్తాండుడిని తప్పించుకొని రాకుమార్తెను అపహరిస్తాడు. ఈ సంఘటన కల్లారా మాసిన మహారాజు వసంతుడ్ని బంధించిరమ్మని మార్తాండుడ్ని పంపిస్తాడు.

వసంతుడు కోసం వెళ్లినమార్తాండుడు మహారాణి శాంతిమతీ దేవిని బంధించి కోటకు తీసుకు వెళ్తాడు. ఆమె పాత మహారాణి అని తెలుసుకున్న భుజంగుడు వసంతుని జాడ చెప్పమని ఆమెను నిర్బంధిస్తాడు.

ఖడ్గానికి సర్వశక్తులూ సిద్ధించిన పిమ్మట — ఆ కరవాలాన్ని వసంతునికిస్తూ ఆ అద్భుత సాధనంతో దుష్టశక్తుల్ని నిర్మూలించి, లోక కల్యాణానికి పాటుపడమని ఆదేశించి, హిమాలయాలకు వెళ్లిపోతాడు — హరిచరణుడు.

ఆశ్రమానికి వచ్చిన వసంతునికి తన తల్లిని బంధించి తీసుకువెళ్ళారనే విషయం తెలుస్తుంది. కోటకు బయల్దేరుతాడు. కాని మార్గ మధ్యంలో మాంత్రికుని కుట్ర వల్ల ఎంతో కష్టపడి సంపాదించిన ఖడ్గాన్ని కూడా కోల్పోతాడు.

తన తల్లిద్వారా భుజంగుడు చేసిన ఆశ్రమాలను తెలుసు కొంటాడు వసంతుడు. తన తల్లపైబడ్డ నిందను తొలగించుకోవడానికై ఆరు మాసాలు గడువు యివ్వమనీ, ఆలోగా రాకుమారిని ఎక్కడ వున్నా తీసుకు వస్తానని ప్రతిజ్ఞ చేస్తాడు. కాని ఆ గడువులోగా రాకుమారిని తీసుకు రాలేకపోతే మహారాణిని వధిస్తానని నిబంధన పెడతాడు భుజంగుడు.

మూర్తాండుని కోసం కిలవరిస్తున్న మల్లి — తనను పెంచి పెద్ద చేసిన అవ్వకుకూడా చెప్పకుండా నగరానికి బయలుదేరుతుంది. మార్గ మధ్యంలో మూర్తాండుణ్ణి కలుసుకొని అతనితో కోటకు వెళ్తుంది.

మానవకన్యచూ, మహత్తర ఖడ్గాన్ని సంపాదించిన మాంత్రికుడు ఒక మహర్షి వేషంలో వసంతుణ్ణి కలుసుకొని నాగకన్యను తీసుకు రమ్మని పంపిస్తాడు. అందుకు కొన్ని మంత్రగుళికలు యిస్తాడు.

మల్లిని సంస్కార వంతురాలిగా, నాగరీకురాలిగా, చేయాలని నిర్ణయించుకుంటాడు మూర్తాండుడు. మర్దనం, అతని ప్రియురాలు వర్దనం, కలసి మల్లిలో మూర్పు తేవడానికి ప్రయత్నిస్తారు.

అనితర సాధ్యమైన సాహసాన్ని ప్రదర్శించి, నాగకన్యను చెర విడిపించి ఆమెను తీసుకువస్తాడు వసంతుడు. కాని యోగి వేషంలోవున్న మాంత్రికుడు వసంతుణ్ణి మోసగించి నాగకన్య “సర్పకేశి”తో సహా అదృశ్యుడౌతాడు.

కోటలో వింతలూ, విశేషాలూ చూడడానికి వెళ్లిన మల్లి —
కొండాగారంలో వున్న మహారాణిని, అదే కొండాగారంలో వున్న తన అవ్వనూ
చూస్తుంది. అవ్వవ్వారా తాను పాత మంత్రి కూతురునని తెలుసుకొని —
భుజంగునిపై పగబడుతుంది. భుజంగుణ్ణి అంతం చేయమని తన ప్రియుడైన
మార్తాండుణ్ణి నిర్భంధిస్తుంది. కొని ప్రభుభక్తి పరాయణుడూ, స్వామి
భక్తుడూ అయిన మార్తాండుడు అంగీకరించడు. మల్లి మర్దనం సహాయంతో
ఒక ఎత్తువేస్తుంది. విహారానికి వచ్చిన మహారాజును తన అందచందాలతో
ఆకర్షించి, అతెలివిగా రాజముద్రిక సంపాదించి, అదనుకోసం ఎదురు
చూస్తూవుంటుంది.

మరునాడే మానవకన్యనూ, నాగకన్యనూ దేవికి అర్పించడానికి
సన్నాహాలు చేస్తాడు మాంత్రికుడు.

మరునాడే మహారాణిని ఉరితీయమని, ఆ కార్యక్రమం నీ చేతుల
మీదుగానే జరగాలని మార్తాండుణ్ణి ఆజ్ఞాపిస్తాడు మహారాజు.

ఆ రాత్రి మహారాజును చంపాలని బయల్దేరుతుంది మల్లిన
నిస్సహాయుడైన వసంతుడు సముద్ర మధ్యంలో వున్న భైరవ
ద్వీపానికి ఎలా చేరుకుంటాడు ?

మాంత్రికుణ్ణి ఎలా సంహరించగలుగుతాడు ?

రాకుమారిని ఎలా రక్షించుకోగలుగుతాడు ?

తన తల్లిని ఎలా కాపాడుకుంటాడు ?

పగబట్టిన మల్లి మహారాజును చంపగలుగుతుందా !

వసంతుడూ, మార్తాండుడూ ఒకరినొకరు తెలుసుకోగలుగుతారా !

ప్రభుభక్తి పరాయణుడైన మార్తాండుడు చివరికేం చేస్తాడు ?

అడుగడుగునా ఒక కొత్త మలుపు . .

ప్రతి మలుపు ఉత్కంఠ గొలుపు . .

రసవత్తరంగా, రమణీయంగా ఒక కొత్త తరహాగా
నిర్మించబడ్డ జానపద చిత్రం “ఉక్కు పిడుగు” — చూడండి !

పాటలు

పాట 1

రచన : పీటూరి

పాడినవారు : జానకి అండ్ వసంత్

జయహో

వీర కుమార

జై సింహ కిశోర

కదన విహార

జై : పైరి విదార

జాతిని, భ్యాతిని నిలిపే నేతవు నిర్నేతవు నీవేరా

జయహో

కలలే కంటూ వేచెను గాదా

నీ కోసం నున దేశం

నేటి బాలకులే భావిపాలకులు

వినరాదా యీ సందేశం

ఘన క్షత్రమే మీ క్షేత్రము

జగదేక వీరులై విశ్వదాతలై

శాంతి దూతలై వాసిగాంచవలె

॥జయహో॥

ప్రతి ఒక యింటా బాల చంద్రులే

ప్రభవించీ, వెలగాలీ

ఆ హవమందున అభిమన్యులుగా

భారత జాతిని నడపాలీ

రణమందునా, గుణమందునా

రఘురామచంద్రులై కీర్తి సాంద్రులై

ప్రగతికాములై జగతినేలవలె

॥జయహో॥

పాట 2

రచన : వీటూరి
పాడినవారు : సుశీల

ఓ కమ్మని కలలా
 కనిపించాడే
 కన్నుల నడయాడెనే — నాలో
 వెన్నెల వెలిగించెనే
 వాడే — వన్నెకాడే వలపు బాణం వేశాడే
 నీ చూపులో
 ఏమున్నదో

నాలోని బిడియం ఏమెనదో
 తెలియకనే నా మనసే నిన్నే చేరినది :
 కలియమని నా వయసే మరి మరి కోరినది ,
 వ్యామోహమే చెలరేగినది

॥ఓ కమ్మని॥

నీ పిలుపులే — నీ తలపులే
 లోలోన రాగం రవళించెను
 నా తనువే పరవశమే జవ జవలాడెను
 గుండెలలో కోరికలే కువ కువలాడెను
 నీ కాగిలీ విడిపోలేను

॥ఓ కమ్మని॥

పాట 3

రచన : వీటూరి
పాడినవారు : ఎల్.ఆర్. ఈశ్వరి

పళ్ళోయ్ బాబూ పళ్ళూ
 పసందె న పళ్ళు
 గున్నమావిడి పళ్ళు
 అహ : గున్నమావిడి పళ్ళు

॥పళ్ళోయ్॥

పండంతా రసమే బాబూ
 రుసిచూస్తే ఒదలవుబాబూ
 ఒకసారి గిచ్చి సూడు

అప్పుడు బేరమాడు
 జోడు పళ్ళా రెండు కాసులూ
 నాసి రకం కాదయ్యా నాణెమైన సరుకయ్యా . .
 రండి బాబూ రండి
 ముందు వెనుక సూడకయ్య వాడిసూడు బాబయ్య
 పళ్ళోయ్ బాబూ పళ్ళు
 ఏసిలకా కొరకని పళ్ళు
 ఏచేటా దొరకని పళ్ళు
 పలకబారిన పళ్ళు
 పంచదార గుళ్ళు
 ఓరి నాయనోయ్ ఓరి రాయదోయ్
 పటి పటి సూపేను పళ్ళు మెత బడతాయి
 కొనకుండా నెయ్యేస్తే పళ్ళు రాలిపోతాయి

॥పళ్ళోయ్॥

పాట 4

రచన : వీటూరి

పాడినవారు : బాలసుబ్రహ్మణ్యం, సుశీల

ఏవూరు! ఎవరూ! మీవారు!
 కొనుమా అందాల రాణి జోహారూ!
 మీవూరూ! మీరే! మావారూ!
 కొనుమా అందాల రాణి జోహారూ!
 చూపులే మిటారీ! చూపులే వరాల తూపులై
 నా గుండెలోన దూసుకున్నాయి
 ఎంత వలపులు కన్నెమనసును దోచుకున్నాయి
 ఇంతలోనే ఎంత హాయి, మధురమీ రేయీ
 అందనీ రవంత కందనీ, గులాబీ బుగ్గలేవో,
 సిగుపడుతూ కోరుతున్నాయి!
 దెచ్చినై న పెదవి కోసం వేచియున్నాయి!
 చిటికె పడితే సిగులన్నీ చెదిరిపోతాయి

॥ఏవూరు॥

॥ఏవూరు॥

పాట 5

రచన : వీటూరి

పాడినవారు : జానకి అండ్ కోరస్

సెయ్యంటే - సెయ్యంటాను హాసుకాడా -

నీవెంటే - నేనుంటాను - నీటుకాడా

నిన్నే - నిన్నే చూచాను

కన్నా - కన్నా - కలిపాను

నన్నెల - జాగేలరా - హోయ్

॥ సెయ్యంటే ॥

పరువాలా వాగు - ఈ కన్నె నాగు

చెరవీడి - నీకోసమే - చూచెరా - చూడరా - చిన్నవాడా!

ఓ! ఉప్పొంగే పొంకం ఊరించే బింకం

ఉరకలు వేసేను - ఓ వన్నెకాడా

॥ సెయ్యంటే ॥

నీ చేయి తాకీ - నీ గాలి సోకీ

నిలువెలా పులకించెరా - మౌనం - నవ్వెరా - ఏలుకోరా

ఓ నాలోని మోహం - లోలోని దాహం

పడగలు విప్పేను పాలించరా -

॥ సెయ్యంటే ॥

పాట 6 పాడినవారు: ఎల్.అర్. ఈశ్వరి; రచన: వీటూరి

ఇదిగో గోగోగో ఒడుపుగ వలలో యేస్కోరా

నీ సొంతం చేస్కోరా

కోన వీడి పాలగువ్వ

కోటలోకి వచ్చిందిరా

॥ ఇదిగో ॥

ఈ చిలిపి కన్నుల చూపులు చూడు

హేయ్ . . చేయి తగిలితే తెప తెపలాడు

ఎవరికంటా పడని పిట్టా - ఎన్నికైనా మంచి పెట్టా

బిగువు చెడితే, అదరగొడితే

ఎగిరి పోతదిరా

॥ ఇదిగో ॥

ఈ వన్నెచూస్తే యెన్నెలరంగు
 హేయ్ . . ఒంపు సొంపుల కైపుల పొంగు
 చక్కనైనా చిన్నదైనా
 టక్కులెన్నో వున్న జాణ
 గుట్టు దొరికితే
 పట్టు దొరికితే, పల్లి కొడతదిరా . .

॥ఇదిగో॥

పాట 7

రచన : వీటూరి

పాడినవారు : సుశీల అండ్ జానకి

లోకాలేలే - చలని తల్లీ !
 శరణం నీవే - కల్పకవల్లీ !
 హృదయ - పూజోణి !

జనని - శార్యాణి !

సాకార - ఓంకార - స్వరరూపిణి !

॥ఓ॥

మారణ హోమాలు రుధిరాభిషేకాలు
 కోరుట నీకూ తగదమ్మా !

ఈ ఘోష వలదమ్మా . .

మా గోడు వినవమ్మా . .

ఈ హింస మానుమా ! మాయమ్మా !

॥ఓ॥

స్వార్థపరాయణులు లోక వినాశకులు
 చేసే ఘోరం చూశావా !

మాలోనె వున్నారు మహిషాసురులమ్మా !

మానము వీడవా ! రాలేవా !

కంచే చేనును మేయగ జూచిన - కాపాడే వారెవరమ్మా !

తల్లీ - పిల్లల కబళించినచో - మాకిల దిక్కెవరమ్మా !

శుంభ నిశుంభుల చంపిన శౌర్యం - ఏమెపోయిందమ్మా !

చండముండ భండాసుర భండని ! నరుగున దిగి రావమ్మా !

అమ్మా ! అమ్మా ! అమ్మా !

సాంకేతికనిపుణులు

కథ	మహతి
మాటలు, పాటలు	వీటూరి
నేపథ్యగాయకులు	సుశీల, జానకి, ఎల్.ఆర్.అశ్వరి, వసంత, బాలసుబ్రహ్మణ్యం
సంగీతం	కోదండపాణి
తెలంగా	మధు
నృత్యం	కె. యస్. రెడ్డి
కళ	గోడ్గాంకర్
స్టంట్లు	మాధవన్
దుస్తులు	బి. నారాయణరావు
మేకప్	వీర్రాజు, శివరాం, నారాయణ, కృష్ణ
సహకార దర్శకుడు	ఎ. మధుసూధనరావు
ఎడిటింగ్ అసిస్టెంట్లు	నారాయణ
సిల్లు	గంగాధరరావు
పబ్లిసిటీ	గంగాధర్
ప్రెస్ పబ్లిసిటీ	నవరంగ్
స్టూడియో	వాహినీ
ప్రొడక్షన్	ఆర్. దొరై
నిర్వహణ	ఎ. పూర్ణచంద్రరావు
నిర్మాతలు	పి.ఎస్. ప్రకాశరావు, పి. సుధాకరరెడ్డి
దర్శకత్వం	జి. విశ్వనాథం